

Postbus Luxemburg - 3

Hoort Luxemburg thuis op de lijst met belastingparadijzen? De Tijd onderzocht 1,5 miljoen documenten uit het Luxemburgse bedrijvenregister om te ontdekken welke postbusconstructies belangrijke Belgen in het groothertogdom opzetten.

Kasteel in Westerlo, postbus in Luxemburg

Het kasteel van Westerlo is al 600 jaar in het bezit van de familie de Merode. Sinds prins Simon de Merode de teugels in handen kreeg in 2006 worden er tal van evenementen georganiseerd om de hoge restauratiekosten te kunnen financieren.

Achter het sprookjesachtige kasteel van Westerlo gaat een Luxemburgse postbusconstructie schuil. De prinselijke familie de Merode, die het kasteel bezit, kreeg het daarover al meermaals aan de stok met haar Luxemburgse bedrijfsrevisor.

LARS BOVÉ EN DAVID ADRIAEN

Ook de Belgische adel vindt zijn weg naar het groothertogdom. De familie de Merode, die in de jaren 30 de titel van prins gekregen heeft, vormt daar geen uitzondering op. De bekendste tak van de familie woont in het 600 jaar oude kasteel van Westerlo. Sinds de 36-jarige prins Simon de Merode twaalf jaar geleden de teugels in handen kreeg, wordt het kasteel in de Kempen gebruikt voor tal van evenementen. Het publiek kon in Westerlo onder meer terecht voor een grote happening voor oldtimers, een feeëriek kerstshow en het muziekspektakel Historalia met 200 dansers en acteurs.

Achter het kasteel blijkt het adres van de Luxemburgse vennootschap Goelo te schuilen. In maart 2007 stuurden drie jonge telgen, toen nog twintigers, een Luxemburgse financieel consulent naar de notaris om die Luxemburgse vennootschap op te richten. De prinsen Thierry, Edouard en Simon de Merode, van wie de stamboom al 27 generaties teruggaat, verdeelden de aandelen onder elkaar. Het doel van de vennootschap? 'De organisatie van vrijetijdsactiviteiten, sport en reizen op maat, in het bijzonder het beheren van bossen, jachtpartijen, het huren van kastelen, boten en auto's, alsook de aankoop van kunstwerken.'

U loopt een fiscaal risico als u facturen uitschrijft zonder btw af te dragen en zonder geldige reden om dat niet te doen.
LUXEMBURGSE BEDRIJFSREVISOR

De Luxemburgse vennootschap is bijna 9 miljoen euro waard. Als we ervoor de deur staan, blijkt het echter om het zoveelste postbusadres te gaan. Op de Rue de Neudorf, een kronkelende steenweg die de stad met de luchthaven verbindt, valt meteen op waar we moeten zijn: aan het nummer 681 springt een moderne nieuwbouw van de Luxemburgse belastingadviseur Fisogest meteen in het oog. 'Onze savoir-faire, onze nauwe en vlotte contacten met notarissen, banken, overheidsdiensten en advocaten, en onze discretie laten ons toe u de adviezen en oplossingen te bezorgen die u nodig hebt voor uw projecten in Luxemburg', belooft dat kantoor op zijn website.

Kan de familie de Merode ons wat toelichting geven bij de constructie? 'Voor ons is dit een privéaangelegenheid waarover we geen commentaar geven', laat de familie weten.

Want er is toch wat vreemds aan de hand met die Luxemburgse postbusvennootschap. De eerste jaarrekening, die pas twee jaar na de oprichting is ingediend, wekt verbazing. Daarin haalt de Luxemburgse bedrijfsrevisor van de familie zwaar uit in zijn geschreven verslagen. Hij trekt aan de alarmbel over de fiscale risico's die de prinsen nemen.

'Wij wensen u te wijzen op het fiscaal risico dat de vennootschap loopt door facturen uit te schrijven zonder btw af te dragen en zonder geldige reden om dat niet te doen, bij het ter beschikking stellen van het kasteel in België. Naar onze mening vereist de wet dat deze vennootschap in België wordt gevestigd en dat de facturen worden uitgeschreven volgens de Belgische btw-regels.'

De bedrijfsrevisor gaat ook in detail. Hij merkt op dat er voor 131.650 euro kosten in de boeken staan voor de organisatie van een jachtpartij, maar dat de bijhorende opbrengsten niet te vinden zijn. Zijn die wel aangegeven?

En zelfs als de prinsen de inkomsten van hun kasteel in België toch in Luxemburg wilden boeken, beschikten ze niet eens over de nodige Luxemburgse vergunningen om überhaupt commerciële activiteiten uit te oefenen in het groothertogdom, merkt de Luxemburgse bedrijfsrevisor op.

De kritiek van de bedrijfsrevisor leidde meteen tot zijn ontslag. Diezelfde maand nog werd hij vervangen door een andere Luxemburgse bedrijfsrevisor. De nieuwe revisor was milder in zijn verslag voor de volgende jaarrekening. Maar deze keer stond er te lezen dat hij de Luxemburgse rekeningen niet kon controleren volgens de internationale normen en dus geen garanties in die zin kon geven. De revisor kon evenmin garanderen dat de waardering van de aandelen die de Luxemburgse vennootschap had in de Belgische vennootschap 'Kasteel De Merode Westerlo' correct is.

Het volgende jaar al, in december 2010, moest ook deze Luxemburgse bedrijfsrevisor de baan ruimen. Daarmee was in twee jaar tijd al een derde revisor aangesteld. In de daaropvolgende jaarrekening uitte de revisor geen enkele kritiek meer. What

happens in Luxembourg, stays in Luxembourg?

In 2015 noemde Simon de Merode zichzelf in De Tijd nog 'de CEO van een 600 jaar oude start-up' als de beheerder van het kasteel van Westerlo. De prins-ondernemer, die marketingervaring opdeed bij AB InBev, had evengoed met zijn broers en zijn zus kunnen beslissen om het landgoed te verkopen en het geld op hun rekening te storten. 'Maar dat is niet interessant. Ik ben een entrepreneur. Ik heb dat beetje drive en risico nodig om goed te presteren.'

Over de Luxemburgse postbusvennootschap heeft de prins nooit met een woord gerept in de pers.

De website van het kasteel verwijst alleen naar een Belgische vzw die de familie in 2005 oprichtte voor de ontwikkeling van het kasteel: de vzw 'Vrienden van het Kasteel van Westerlo', met adres op het kasteel. Die vzw heeft in 2012 een partnerschap gesloten met de Koning Boudewijnstichting. 'Een partnerschap dat onze vereniging een teken van openbaar nut geeft', luidt het op de website.

Ook fiscalisten die we contacteerden, stellen zich vragen bij de Luxemburgse constructie van de adellijke familie.

Vervolgd in België, adres in Luxemburg

Ook fraudeurs en oplichters maken handig gebruik van Luxemburgse postbusconstructies. Om verborgen te blijven voor de fiscus of zelfs als sluiproute naar exotische schuilplaatsen.

Het lijkt weinig twijfel dat een Luxemburgse postbusvennootschap ook nuttig is om te frauderen, geld wit te wassen of mensen op te lichten. En het valt op dat zelfs wie al een vervolging opliep in ons land nog welkom is in het groothertogdom. In veel gevallen blijken die Luxemburgse postbussen zelfs een springplank naar de meest beruchte belastingparadijzen. Vijf voorbeelden.

1 - In 2013 sloten het Antwerpse gerecht en de fiscus de grootste minnelijke schikking ooit in de Belgische geschiedenis, goed voor 160 miljoen euro. Dat was in het **fraudedossier rond Omega Diamonds**, met als hoofdverdachten Sylvain Goldberg en Arye Laniado. Het Antwerpse diamantbedrijf had jarenlang mega winsten op diamanten uit Angola en Congo verborgen gehouden voor onze fiscus. Maar meteen na de schikking in gingen Goldberg en Laniado opnieuw met elkaar in zee in de diamanthandel, onder de radar, in Luxemburg. Op 22 augustus 2014 bezocht het duo een Luxemburgse notaris om samen 'Cora International' op te richten, op het postbusadres van hun Luxemburgse adviseur. De één gaf een thuisadres op in Zwitserland, de andere in Monaco. Zo gingen ze opnieuw samen.

2 - Ook de **grootste goudhandelaar van Antwerpen** vinden we terug in Luxemburg. Het bedrijf Tony Goetz liep in 2015 een veroordeling op. Er waren aanwijzingen dat duistere figuren bij het bedrijf terechtkonden om geld en edele metalen wit te wassen. In Luxemburg vonden we de familie Goetz bij Argor International, een postbusvennootschap die onder andere alle aandelen van het Antwerpse goudbedrijf bewaart. In het groothertogdom stond een notaris in 2006 nog toe dat die vennootschap, vandaag meer dan 22 miljoen euro waard, werd opgericht via een stichting in Panama. Die droeg de opmerkelijke naam 'Flanders Foundation'.

3 - Vorige zomer liet het Belgische gerecht de **Nederlandse vastgoedmagnaat Frank Zweegers** aanhouden op zijn luxejacht nabij het Italiaanse eiland Capri. Die actie kaderde in het corruptiedossier tegen ex-politie baas Glenn Audenaert. In Luxemburg vonden we Zweegers terug in de postbusvennootschap Premier Estates. Die is opgericht in 2005 en wordt gerund door medewerkers van het advieskantoor BDO, waar ook Belgische ondernemersfamilies kind aan huis zijn. Maar al snel na de oprichting vond er een opmerkelijke aandeelhouderswissel plaats. De Luxemburgse adviseur liet alle aandelen op naam zetten van een vennootschap op de Britse Maagdeneilanden. Die bestaat alleen op papier, op het postbusadres van het advieskantoor TMF.

4 - Nog meer links met de Britse Maagdeneilanden vinden we terug bij een hele reeks Luxemburgse postbusvennootschappen die de **belegger Louis Reijtenbagh** opzette. In 2014 en 2015, jaren nadat het Antwerpse gerecht de rijke Nederbelg in verdenking had gesteld voor belastingfraude, witwassen en het vormen van een criminele organisatie, kon een offshore op de Britse Maagdeneilanden nog bestuurder worden van verschillende van zijn Luxemburgse postbusvennootschappen, zoals Tiger Investment en Swan Investment Company. Die zijn nog altijd actief, maar als we naar het Luxemburgse adres rijden, vinden we er alleen een villa die te koop staat. Onder andere Luxemburgse adviseurs van het kantoor SGG hielpen de postbusvennootschappen beheren.

5 - Ook de **West-Vlaamse ondernemer Philip Vlieghe**, vervolgd voor belastingfraude, vinden we terug in Luxemburg met de postbusvennootschap Balkoon. Die is bijna 13 miljoen euro waard, maar het bestuur is uitbesteed aan een lokale adviseur en boekhouder van het kantoor BDO. Ons gerecht heeft aanwijzingen dat geld uit België via Luxemburg belastingvrij is doorgestroomd naar Monaco, waar de ondernemer officieel woont.

Voor onderzoeken naar belastingfraude moeten onze Belgische magistraten geen hulp verwachten van hun Luxemburgse collega's. Ook niet als ze onderzoeken hoe zwart geld uit fraude is witgewassen. Wanneer het Luxemburgse gerecht dan wel meewerkt? Niet zo duidelijk. Als de Luxemburgse justitie wel meewerkt, duurt het nog zo'n half jaar voordat de verzoeken van onze magistraten worden ingewilligd. Dat heeft vooral te maken met de grote stapel aan rechtshulpverzoeken die de Luxemburgers moeten afwikkelen. Wel een belangrijke beperking is dat onze magistraten de bewijzen die ze vonden met de hulp van de Luxemburgers niet mogen gebruiken in andere dossiers. De fiscus mag die bewijzen niet eens inkijken.